

YÉG YIDÉK.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petítor 6 kr. Nyiltéri három hasábos petítor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

A Temes szabályozása.

Valahára komoly intézkedés — azaz még csak megbeszélés — tárgyává lett ez a kérdés is, a mely már nyílt szégyene volt mind városunknak, mind a dunagőzhajózási társaságnak, mind az államnak, sanyaru sorsa minden polgártársunknak, akadály a kereskedelemnek, botrányos meglepetése tárgya minden idegemnek.

Itt suhan el városunk oldalát nyalva kecsesgató hullámmással e nyájas folyó s mi mindedig inkább csak vészes áradásait éreztük, a melyeket tán bosszuságában mért lapályainkra, mivelhogy olyanynyira elhanyagoltuk. Az év nagy részében nagyobb járműnek járhatlan s az utazó nyaktörő és sanyaru úton a nagy Dumáig kénytelen botorkálni s a kereskedő árúit hasonlíthatlanul költségesebb és körülményesebb módon tovább szállítani. A gabona szállítványok elszállítása közvetlen a Temesparttól métermázsánként 35 krba kerül; ha a kereskedő a forkontumáczig kénytelen gabonáját szállítani, csak maga az odaszállítás vámmázsánként 24 krba rúg. Pedig a Temes szállítványforgalma solid számításal évenként egy millió métermázsánál többre tehető.

Állandó, biztos közlekedést amúgy is csak a Temesben lehetséges létesíteni. Mert a Dunához vezető szárazföldi út, mely a védgát mellett s közvetlenül a Temes medre mentében húzódik el, csak nagy költségekkel tartható az esőzések folytán jó karban s akkor is első rendbeli áldozatként van kitéve a Temes áradásának. Személyi közlekedés

rajta a jobbról balról fekvő kubikos gödrök folytán még életveszélyes is.

A f. h. 8-án a polgármester úr elnöklése alatt összeült s több törvényhat. biz. tag, kereskedő s városi szakértő hivatalnokból alakult értekezlet részletes javaslatot dolgozott ki, a melyet legközelebb fog a város közgyűlése elé terjeszteni. A javaslat előadja a Temes hajózhatóságának akadályait (okuk főképp a Topolya torkolatánál lévő kanyarulat) a temesi hajóközlekedés sok rendbeli előnyeit, a szabályozásnak kik által történendő fogantatását s nagyjában eszközlése módjait. Különösen utal arra a kedvező körülményre is, hogy a szabályozás keresztülvitelére a város szomszédságában tömegesen letelepedett munkásérők úgy az illetők, mint a vállalat érdekében igen előnyösen volnának fölhasználhatók.

Reméljük, hogy a közgyűlés e kérdést különös erélyvel és komolysággal fogja fölkerölni; az érdekelt felek pedig, ú. m. a város, a dunagőzhajózási társaság, s első sorban a miniszterium is lelkiismeretesen megegyeznek miként való és mielőbbi fogantatásában.

A Társadalom és a szabadságszobra.

□ Napról-napra növekednek azon terhek, melyeket a közfel fogás a társadalomra ró, s a melyekről jó apáink, vagy semmit, vagy nagyon keveset tudtak. A jó idők elszálltak, az újakkal pedig a felszaporodott emberiség is megváltozott

Inség, nyomor s az elszegényedésnek

Pedig immár üres ám már
Ládaifa, kamra, pinceze.
Szép menyecske, könnyű fecske,
Összeség egy vig legénnyel...
Samu bátya csak azt látja:
Egyedül áll, holt szegényen.

Samu bácsi nem koresmáros,
Már a czigére se mondja:
Doktorságnak élni már mos'
Kedve szerint volna módja.
Csinálja is, kinálja is,
Hol beteg van, el is elmén...
De nem kéri piluláit,
S él a mások jó kegyelmen.

Hol halott van, nézni ottan,
Szánakozni bebeter ő,
És e néven, jámbor réven
Leszen halottkikisérő.
Ott van minden temetésnél,
Ő megy elől a keresztel,
Arzán részvét, komor bánat,
Lassan lépked jámbor neszszel.

S a hogy viszi a keresztet,
Szánó könnyel borogatja,
Ehlemormogat magában,
S jelentősen hajtogatja:
„Csudatévő pilulából
Hej csak egyet bevett volna:
Nem vinnök ki most a sirba,
Nem vinnök ki hülve, halva!”

Aradi Jenő.

számtalan más rémképei ütötték föl fejüket és mutatkoznak ma is; hogy annál elbizakodottabban kopogjanak a dúsgazdagok ajtaján. És ha a szegénység szomszédjának, a vagyonosnak fülei a nyomor kiáltásait nem veszik észre, akkor marad még két mentő: az egyik a Könyörület, szegények angyala, a másik a Társadalom.

Ha szegényt kell segíteni, ha betegeket kell ápolni, ha ártatlan árváknak kell hajlékot adni; vajjon nem az emberiség e két geniusához szoktuk-e fordulni? Leggyakrabban pedig a Társadalomhoz? Erre készlet benünk a humanismus is. Ha iskolát kell fölszerelni, templomot építeni, javítani, ha szegény tanulókat kell fölruházni; a közmívelődés nevében appellálunk a Társadalomhoz.

Hasonlót cselekedett és cselekszik a tudomány ma is, mutatja ezt a gyönyörű Akadémia-palota, melyet az ős Duna vizei is újra meg újra megbámulnak; erről tesz tanúságot nemzetünk egyik legnagyobb kincse, a muzeum, melyben ezer éves történetünkhöz annyi becses adat lelhető. Hát a művészet? Vajjon kihez szokott ez fordulni, ha a muzsáknak hajlékot ohajt emelni? És vajjon homann vár segélyt, istápot, kezdeményezést, munkát és áldozatot a magyar nemzetiség ügye is, ha nem a Társadalomtól?

Ebbe a láthatatlan (?) tényezőbe veti bizodalmit a legkisebb egyesület, ép ugy mint a rövid idő alatt óriássá nőtt „Vereskereszt egyesület”. Benne bizik az egyes ember, valamint az állam is; mit alig éve, a Bukovinából bejött esángók segélyezése mutatott legesatantóbban.

Az adorjáni méhek.

Jakab Ödöntől.

(Vége.)

Nappal meg, ha haza jött a mezei munkáról, belopódzott titkon a kis virágos kertbe, hol zokogva suttogó szavakban panaszkolta ki magát a fűszeres magánynak.

Az apró méhek sűrűn döngöttek körülle s meg nem bántotta volna fullánkájával egy is, hanem kihallgatták kesergő panaszát az utolsó szóig.

A Balog Péter öregei végre megelégték a fiu búbanatát s ezérfele jámbor fortélyokkal próbálták Ozsvátnét valahogy helyrebékíteni. De nem fogott semmi a nagy mérgű asszonyon. Egy nap alatt százszor elmondá, hogy kezét a Balogék ajtókilincsére többet rá nem reszi, de biz' az ő udvarára sem tapos a Balog familia semmi pereputtya.

Ilyen istenverte állapotok között mentek bé a nyárba.

Juliusi forró napok voltak. Adorján szorgalmas lakóinak nagy része kün törte magát a mezőn a sürgős aratással. Minden második ház ajtajához seprű vala döjtve, nyilvánvaló figyelmeztetésül, hogy nincsen senki otthon. Néptelenek voltak mindenütt az útezak, melyeken legfőlebb egy pár anyáflan gyermek ezellengett a porban.

Az Ozsváték udvarán sem volt valami nagy sürgés: egyedül az asszony mutatkozott otthon. A férje déleled után kiment a leánnyal, hogy vesernyégig lekapják azt a kicsi búzárt ott a Gyakorszálon. Már is szakadott a szála.

Maga az asszony is csupán azért maradt a háznál, mivel a méhek már déleledt szokatlanul kezdtek magukat viselni. Vastag rétegben gyülekeztek ki a méhkas szája körül s nyüzsgöttek, forogtak, mintha meg lettek volna bolondulva.

Szépirodalmi csarnok.

Samu bácsi.

Samu bácsi koresomáros,
Ám csak a czigére mondja,
A söntésbe sohse néz be,
Van ő neki másra gondja;
Ottan áll a patikája:
Mázzakopott vén almárjom,
Benn' sok üveg csodafüvek,
S más efféle patikár lom.

Meggyógyítja — csak bizzad rá —
Bár minémü nyavalyád van;
Néhai ez s az ha hallgat rá,
Nem sorvad most a halálban.
Sőt magát is köhögése
Hogy nem vitte még a sirba:
Oka annak egyedül csak
Pilulája, esudairja.

Azér' mindég sok a vendég:
Kiszolgálja szép menyecske,
A kit Samu bátya nem rég
Özvegy oldalához eske.
Samu bácsi nem kíváncsi,
Ki mit iszik, mint számol be,
Azt se bánja, hogyha párja
Leleül a legényülbe.

Nem kutatja, meddig adja
A csap, pénze van-e, nincs-e;

És a Társadalom nem is vonja el segítő kezét, valahányszor hozzá fordul a bizadalom, mi ezer égető ügyben, ezer meg ezerszer megtörténik, kivált akkor, midőn az egyes városok, vagy törvényhatóságok maguk elé tűzött célt elérni nem volnának képesek, vagy midőn a „nemzet” kezdeményez valamit.

Utóbbiak közé tartozik kétség kívül a „szabadságszobor” is, melyet a nemzet a dícső szabadságharc megörökítésére állítani kíván. A millenáriumnak egyik kimagaslóbb részét fogja a szobor leleplezése képezni. A nemzetnek legegyszerűbb munkájától, föl a paloták lakójáig, karöltve vett részt a magyar nép színe-java a haza megmentésében. Illó is tehát, hogy az emelendő emlék, a magaslatos tettnek, melyet megörökítendő lesz — megfélelő is legyen: s hogy imponálásait illetőleg, az eddig ismert hasonló emlékek között első helyen álljon: ép úgy, mint a dícső tett is, — melyet az utókornak megörökíteni hivatva lesz — egymagára áll.

Adót rovnak a Társadalomra, de azt sem kérdezzük: képes-e még többet elviseelni? És mindezekhez csatlakozik már is egy új apeláció — egy fölhívás, még pedig az egész nemzethez, mely új adakozásra hív föl szegénnyt, és gazdagot egyaránt.

Tetteiben él a nemzet. Ez mi ránk magyarokra bizonyára leginkább alkalmazható. Ha Klió lapjait forgatjuk, akadunk oly helyre, a hol a parasztot az úrral, a szegénnyt a gazdaggal vállverve, egy cél felé törekedni látjuk, mint az 1848-49-ki szabadságharcban. Alig hangzottak el a „Talpramagyar” szavak és a nemzet talpra is állott, hogy a szorongatott édes hazát megmentse.

Szent-István birodalmának legnagyobb része siratta akkor a hősök elesét: illó is, hogy a viszszyant alkotmány szabad napjaiban szintén közrejáruljon filléreivel, minden minden egyes hazafi. Említők, hogy a társadalmat csaknem naponta ostromoljuk, majd a hazafiság, majd a vallás, majd meg a közművelődés stb — paizsa alatt: de azért bátran feltehetjük, hogy édesebb könyebb adót soha sem róttak rá, mint most. Most, midőn a Hála geniusza lép elibe és emeli föl intőkezét; figyelmeztetvén őt, hogy a dícső hősök tetteinek megörökítésében a magyar nemzet a kortársak, nem különben az utókor előtt egyszermind magának is emel — ércznel maradandóbb emléket.

Városunk közigazgatási bizottsága a héten, f. h. 13-án tartotta meg a havi gyűlését. Több tárgya közül kiemeljük a legfontosabbat: hogy tudomásul vette a bel-

Ebből pedig világosan látszott, hogy délután bizonyosan eresztetni fognak.

Meg is történt.

Ozsvátné éppen szunyókált a borostyánfa alatt, mikor a raj egyszerre csak felzúdult a meleg levegőben. Akkora volt, hogy egész árnyékot vetett a nagy georginákra.

Gyorsan talpon termett a szundikáló asszony s a hosszú póznára kötött méhkest feltartá magásra, csalogató fitytyel utánozva a vezető anyaméhnek hangját.

Azonban csakhamar szomorúan látta, hogy a raj mind főlebb, főlebb kerekedik s tovább készül ommat.

Egyre keservesebben fitytyült egész lelkeszkadtából, a minek ugyan még annyi haszna sem volt, hogy a méhek legalább arra induljanak, a merre akarta.

Egyenesen a felső szomszéd felé özlöltek és kényelmesen letelepedtek a Balog Péterék udvarán álló öreg eperfára.

— Tyűh, forgós teremtetted! — sziszszent fel Ozsvátné. Na oda aztán jó helyre szálltatok!

Szinte a haját tépte, hogy mitévő legyen.

Gondolta, ott hagyja: veszszenek el egyig. De meg azt is felveté, hogy iszonyú egy kár az s azon kívül mindenféle házi háborúságnak lesz az indítója, ha férje haza jó este a mezőről.

Mit csináljon? Hova legyen?

Utoljára sem volt egyéb választás előtte, minthogy vagy átszényenkezik szép istenhírével, Balog Péterékhez, vagy ott hagyja pusztulóba a rajt, honnan az, estére kelve, örökre kivándorol valamelyik közeli erdőbe.

Nézett segítség után, a kit átküldjön.

Nem látott egy árva lelket sehol.

Hosszu lelki viaskodás után mégis csak megindult a szomszéd udvar felé.

ügyminiszter rendeletét, a melynek értelmében Pflug Gy. városi levéltárnok az ellene megindított feyelmi vizsgálat kereszttülvitele mellett hivatalába visszahelyeztetik, de egyszermind újabban felmerült terhelő körülmények, (hivatalos hatalommal való szándékos és tudatos visszaélés, és sikasztás) alapján 16 szóval 2 ellenében elhatározta, hogy nevezett hivatalnokot újból fölfüggeszti állásától s az illető terhelő adatokat a m. k. bünyenyítő törvényszékhez terjeszti föl.

Tárgyalta azonkívül ifj. Radda Mihály bizttsági tagnak több rendbeli interpellációját, a melyek a városi kapitányság s a városi tisztii főorvos mulasztásaira vonatkoznak (felületes bünyenyomozás, nyilvános nőkre vonatkozó rendszabályok elhanyagolása) s a melyekre nézve a közgyűlés azt határozta, hogy ez ügyek Christian polgármester felülvizsgálatának adatnak át.

A jövő héten, f. h. 23-án, a város törvényhatósága tart közgyűlést. Ennek többrendbeli igen fontos tárgya lesz, a melyekre különösen felhívjuk a polgártagok figyelmét. Így a Temes szabályozására, városunk befűsítésére vonatkozó javaslatok tárgyalása, a vojlovi erdő egy részének megvételé az államtól stb.

Heti szemle.

Az őszi köd mind fagyasztóbb lesz s mind sűrűbben szövi leplet. A hét eseményei közül a világszerte megült Lutherünnepélyek fénye és melege legáthatóbban tör át rajta s az egész modern világ kultusza közben feltűnik az újkor megalapítójának nagy alakja: s mi sem bizonyítja fényesebben az egész nagy ker-sztyűség összellemű mélységét és lelki méltóságát, mint az, hogy ez ünnepélyek minden háborítás és dissonantia nélkül mentek végbe.

S miközben Németország benne a mult legnagyobb nemetjé ünnepi (nemely lap állítja, hogy erre rá is szorult, t. i. a modern Németország) — aggodva áll a jelenkor legnagyobb nemetjének, a nagy Bismarcknak betegágyánál, a ki alapos hírek szerint sárgaságban szenved. S miközben a német állam ez óriás oszlopa tétlenül az ágyhoz van szegyezve, mozogni kezd leendő feje és uara, a trónörökös és látogatást tesz a messze spanyol udvarnál: a hol, ha szívesen is fogadják, még is keserű emlékeket fog felidézni, amaz idők emlékeit, mikor a spanyol trón egyik támasztó lába német földre támaszkodott hatalmas oroszán körmeivel.

Hja: „forgó viszonság járma alatt nyögünk.” Aldunai szomszédaink nagyra voltak, hogy bos-

Nem sejté, hogy éppen a legény van otthon, ki a csűr megett a kertet kaszálgatja.

Megkönyölve lélekedett, hogy senki sem volt az egész életen.

A Zsobri farkesóvalva sompolygott elébe. Nem győzött örömeinek eléggé kifejezést adni, hogy ő is valahára a maga portáján tisztelheti a jó szomszédasszonyt, kinek konyhájához annyi keserű és édes emlék köti.

Barátságosan nyafogott a határtalan szerencsének.

Ozsvátné ideje se volt a Zsobrit bár csak egyszer végig simogatni: rémülten vette észre, hogy az eperfáról otromba gerezdekben alácsüngő méhek gyanusan kezdenek ismét fészkelődni.

— Ejnye, ejnye! egy kis édes tejfel kellett volna ezt a méhkest bépreckelni. Megérem még most se szállnak belé!

A mint a sohajtozva mondott szavakat a kutyanyafogásra észrevetlen előkerült legény meghallotta, hirtelen beosont a házba, honnan egy tejes-fazékkal termett a megszorult asszonyhoz.

— Itt van a tej. Sietni kell, mert mindjárt elszállanak, ha késünk.

Ozsvátné nem érkezett sokat gondolkodni, hamarosan bépreckelte a kosarat tejfel és a hosszú póznán feltartotta a zammozva zsibongó raj alá. Aztán fitytyölt ismét, csalogatva, édesgetve az apró jóságokat.

— Adja, tartom, én, — kérte a legény.

Az asszonynak azonban újra megjött a haragos esze, s idegen vetette a legénynek a választ:

— Eligazítom én, fiam, az én bajomat. Igazítsad te a tiédet.

Balog Péter eleséggedve támaszkodott a kerti veteményes deszka kapujához.

A méhek ezalatt vizsgálgatták a részükre felajánlott szállást: bementek, meg kísértáltak on-

nyájaink mindig nyugtalankodtak: most a szerbek lázonganak s a mi bosnyák földünk aranybékéjét Kállay oly meggyőzően nyájas színekkel festette, hogy Jókai kedvet kapott lemenni ez ideális országba s egy megirandó (s a Budapesti szemle által előre láthatólag megrovandó) regényének tárgyává tenni. Conceptiója közvetlen a Kállay relatiójának hatása alatt és alapján fogamzott meg még a delegatio ülésein, melyek ugyan máskülönbem nem igen voltak alkalmasak költői hangulatot kelteni, mert iszonyuan prózai numerusokat (persze milliókban) vetettek felszínre.

A delegatió végé szakadt s összehílt az országgyűlés. De nemesak összeülnie, már egyszer összeállnia is kéne, mint épen olyan kérdésben, a melyet legközelebb fog tárgyalni: a házasság, illetve polgári házasság kérdésének tárgyalásában. Elég idejük volt az országgyűlésnek e tárgyban gondolkodniok, a melynél tulajdonképp nem is kellene sokat gondolkodni, hiszen lépten nyomon igen nyomós érvek merülnek felirányadólag, a melyek közt nem utolsó a derék szegedi zsidó, a széplelkű Kiss Dávid tette, a ki 30,000 forintos alapítványt tett a napokban szegénytanulók gyámolítására.

Ez alapítványnak bizonyára közoktatásunk atyja, Trefort miniszter örül meg legjobban, a ki mivelődésünknek oly fáradhatlan mozgatója s a ki nyugodt önértéssel fogadhatja azt a fátylármenetet, a melyet f. h. 25-én, a Józsefműgyetem megnyitása alkalmával neki adni készülnek.

S íme miközben mi tönjémmel ünnepeljük mivelődésünk bajnokait, Münchenben galád kezek piszkos maró folyadékkal elesűftik a nagy tudós, Liebig emléksobrát: s miközben nemzeti műveltségünk folyton gyarapszik és gazdagodik, Fiumei polgártársaink annál kevesebbre kezdik becsülni. Bizony rút hálátlanság tőlük, a melyet a minapi fiumei felhőszakadás se mos le. Különbem azt mondják, hogy az ottani dolgokban nagy része van a horvát moesárlakók kunczogásának, a kiknek Jupiter-Tisza most keres új királyt, azaz bánt. —d.

HELYI HIREK.

* **Luther emlékezetét**, a melynek az összes sajtó is a legnagyobb tisztelettel hódolt, a közöltük programmal ülte meg mult vasárnap a helybeli evang. egyház. Az egyház számos hívein kívül megjelentek Stánesich György főispán úrral az összes testületek. A kiváló helybeli énekesekből alakult karok német és magyar darabjai egyaránt sikerült ünnepélyességgel hatottak. Schwalm lelkes német szónoklatában, a melyet a megszokott kitérő szónoki erővel és hatással mondott el, különösen azt az eszmét fejtegette, hogy a reforma-

nan. De sehoggy sem akartak komolyan belé huzcolkodni.

Valamit mintha vártak volna.

Ozsvátné egy darabig csak tartotta a póznát katonásan, hanem egyszer már azt hitte, hogy leszakad a karja, úgy beléfaradt. Reszketett egész testében s utoljára fitytyólni is csak úgy tudott, hogy aligha felhallatszott a fára.

A kosarat lefejteni pedig baj lett volna: felényire benne volt a méhraj.

— Péter fiam! jöszte, fogd meg csak egy kicsit ezt a rudat. Nem bírom tovább fentartani.

Be sem végezte a mondókáját, mikor az izmos legény fogta már a póznát s olyan gyönyörűen fitytyólt a méheknek, hogy azok, egyre sűrűbben omlottak a kosár oldalára.

Délutáni harangszóra készen vala minden, csupán haza kellett vinni.

Ozsvátné engesztelődve szolt a hű segítséghez:

— Ügyelj fiam, nehogy felbolydúljanak, a mint áthalozod.

Nem bolydultak azok! Házikójukat olyan vigyázva tartotta kezében a legény, mint a pap a templomi szentséget.

Otthon elhelyezték a kis virágos kertbe s mikor a mezőről haza érkező Juliska álmélkodva belépett az egyszerű méhesbe, édes anyja örömmel mutatá ujjával:

— Látod, már két kas van! Maradjatok itt, míg a vacsorához látok: szedjétek méhfűvet s rakjátok fel nekik az állásra, hogy annál inkább oda édesedjék a raj.

A magára hagyott boldog ifju pár kaczagott, vihogott roppant örömben s rakott annyi méhfűvet kereken a kashoz, hogy másnap reggel alig bírtak kiszállani a szegény piczi méhek.

Az alsó szomszédból a hangos vihogásra oda vetődött Lakatos Mihályné a két szerelmes méhész éppen esőkolózva kaptá.

tió által inaugurált szellemi szabadság modern elfajulásai, a melyek a hit s a hitből fakadó lelkiismeret és erkölcs korlátjait nem akarják túrni, nem írhatók a reformatio rovására. Wigan János tanár magyar emlékbeszédében. — a melyet felolvasott — Luther mint reformatort és embert jellemezte s kifejtette a reformatio hatását a történelmi és társadalmi fejlődés minden irányában. Rántalt arra is, hogy a mily hatalmas lendületet adott hazánkban a nemzeti szellemnek, ittott szárnyakat nevelt a nemzetiségi törekvéseknek is. Ezekre vonatkozólag aztán így fejezte be beszédét: „S midőn e helyt is fennen hangsúlyozzuk, hogy épen a reformatio égi hangja, a jogaiba visszahelyezett lelkiismeret szava leghangosabban, legbensőbbben, legkövetelőbbben sugallja: szeresd a földet, a mely téged szült és táplál, szeresd a népet, a mely azt ezredévi önfeláldozó küzdelemmel élte és vére árán minden elleuséggel szemben megvédte szeresd a szellemet, a nyelvet, a mely ez ország erkölcsi és hatalmi létalapja. — szeresd a hazát: nem hiszszük, hogy Luther emlékéhez méltatlanul fejeztük be megemlékezésünket!”

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon t. ez. hölgyeknek és uraknak, a kik a helybeli ág. hitv. evang. egyház nov. 11-i Luther-ünnepélyén előadott ünnepi énekekben való jeles és előtérlettel ment közreműködésükkel az ünnepélyt emelték; nevezetesen: Pélyné, Linsenmeyer, Mayer, Mercies, Rizzardini, Wolf és Zimmerer úrhölgyeknek, valamint Mergel, Raudl, Seger, Scherter és Winterfeld uraknak, nemkülönb az ugyanott jelesen közreműködött egyházunkbeli hölgyeknek és uraknak a hitközség nevében ezennel legmelegebb köszönetünket nyilváníttuk. Pancsova 1883. nov. 13-án. Az ünnepélyre rendező bizottság és a presbyterium nevében: Schvalm György ev. lelkész.

* **A magyar dalkör hangversenyét** nem 19-én, hanem f. h. 24-én adja a „Trombita” vendéglőben. Színelőadás se lesz, csak zenéi előadások, a melyek azonban igen változatosak. A hangverseny sorrendje a következő: 1. „Egy veleg magyar népdalokból”, Zsaskovszki Endrétől. Előadja a „Magyar Dalkör”. a. Hogy ha nekem száz forintom volna, b. Sir az egyik szemem, c. Hullámzó Balaton, d. Édes anyám 2. „Itália”, kettős dal (tenor és bassus) zongorakísérettel. Éneklik Goldgruber Salamon és Lőcz József urak. 3. „Fájó emlékek”, fűfűkar, Zimay Lászlótól. Előadja a „Magyar Dalkör”. 4. „Septett”, Beethoventől, zongorára 4 kézre. Előadják Funke Hedvig k. a. és Funke József ur. 5. „Pepitán és a Kapitány”, solo-quartett Előadják Goldgruber Salamon, Wittigshlager Károly, Pély István és Báriherrik Titus urak. 6. „M a t r ó z d a l”, fűfűkar, Allaga Gézától. Előadja a „Magyar Dalkör”. A hangverseny tancs követi. Belépti díj: személyenként 1 frt. és családonként 2 frt. A pártoló tagok belépti díjat nem fizetnek. Jegyek válthatók: Wittigshlager Károly úr kereskedésében és a hangverseny estjén a pénztárnál. Kezdete este 7 1/2 órakor.

* **A német dalegyesület** nagy szilveszteresti mulatságra készül, a mely alkalommal „Gründungsfest” is ünnepel, azaz fenállásának 20 évesfordulóját, a mikor is közreműködésre felszólítottak mindazok a kik valaha tagjai voltak.

* **A Leseverein** s a vele kapcsolatban lévő s újon lelétesítendő T á r s a s k ö r ügye a

Nevető szavakkal riasztá fel őket: — Ugyebár, Juliska, nem volt drága a méh? — s edesen esőkolta meg ő is karján tartott, piros egészségtől duzzadó gyermekét.

Jeles mondások.

Franciaország gyakran legjobb termékeit sem képes értékük szerint méltányolni mindaddig, míg ezek a külföldet — így eszméi Németországot, borai Indiát — meg nem járják.

G. M. Valtour.

A számtalan definitió, melyet a boldogság fogalmáról írtak, azt mutatja, hogy nem is ismerjük.

Adam Puisieux.

A tapasztalat a naphoz hasonlóan megérleli a gyümölcsöket és elhervasztja a virágokat.

G. M. Valtour.

A fennkölt szellemek az érdem, a mindennapiak pedig az eredmény előtt borulnak térdre.

Minő ügyes és hatalmas zeneszerzőnek kellene lennie annak, ki a politika e három dissonantiáját: eszmék, szenvedélyek és érdekek — összhangba tudná hozni!

G. M. Valtour.

Rettenni mai napság a pápától, egyháztól és klerustól annyit tesz, mint félni ősz végén a legyektől.

II. Frigyes.

Az ember sem nem angyal, sem nem állat

a héten remélhetőleg új stadiumba lép. Az intelligencia legkiválóbbjai élénken érdeklődnek iránta, csak a helység kérdése okoz nehézségeket

* **Hergloz Antal** törv. elnök úr a hét elején hivatalos körútról visszatért.

* **Esküvő.** Tartler István úr a Wittigshlager féle nyomda faktora f. h. 15-én esőtörtőkönn esküdt meg Kling Isabella kisasszonnyal a helybeli r. kath. templomban. Tartós boldogságot!

* **Orvosi szemvizsgálat.** Az egytomi szembetegség megvizsgálására megyénkbe kiküldött Dr. F e n e r N á t h á n ezredorvos és kiváló szemész a héten megvizsgálta a realgymnasiumi, polgári és az összes községi iskolák tanulóinak szemét az egytomi szembetegség mérvének megállapíthatása és orvoslása céljából. Vizsgálatának eredménye a vidékhez képest kedvező, mégis minden intézetnél talált egy — kettőt, némelyikben több tanulót is (különösen lányokat), a kiknek szeme e ragályos és makkos bajban szenved s a kik természetesen rögtön a leglelküseretesebb óvintézkedések alá vettek.

* **Városunk befásításának** ügye kezd zöld ágra vergődni. Pár napja már a nagyipiaczi nagy katonacépület előtt két sorjával elültetett sudár esemeték ötlenek igen kellemes meglepéssel az ember szemébe. A derék Gramberg úr ültette oda, a kiből a város ily célra, ügylátászik, legarravalóbb emberére talált. — A legközelebbi, még e héten összeülő városi közgyűlés pedig döntőleg fog határozni a felett, vajjon az egész piacz is körülásítandó-e. Hátrányára van — mondják némelyek — a piaczon lévő boltok érdekeinek. Elismertjük, ily érdekszemponctok igen nyomósak egy ily kereskedő város intézkedéseiben, mégis azt hisszük, az egészségi és sok egyéb városias tekintetek ez ügyben annyira parancsolók, hogy e kérdés eldöntése a közgyűlés részéről szinte a polgári becsületet és városunk reputációját érinti. Végtelen lapály szélére a nyári nap szúró verőfénye alá vetve s lázas posványokkal körülveve: városunknak a beteg ember mohóságával kellene kapnia a lég egészséges fuvallata, üdítő árnyék, kies látvány után. A helyett széles utcáink és tereink kopáransiváran hevernek az állati ganajtól folyton egészségtelen büzt helve. S e büzt behatol a szép város házába is. Reméljük, hogy legközelebb ottan összeülő városatyánk megérzik s tőle megszabadulni iparkodnak!

* **Postánk járása** ellen általános a panasza, mióta reggeli 8 órakor indul el. Ha az ember esti 6 óráig fel nem adhatja levelét, küldeményét, csak harmadnap reggelre megy el. Aztán a jó erkölcsűkről ismeretes postagabók szeszélyeinek is nagyon ki van téve a posta! Oh Merkur, mikor lábolunk ki ebből a esgáletből?

Helyi hajók közlekedése.

Délelőtt:

Páncsováról Belgrád-Zimonyba 10 órakor.

Zimonyból Belgrád-Páncsovára 8 órakor.

Délután:

Páncsovától Belgrád-Zimonyba 3 órakor.

Zimonyból Belgrád-Páncsovára 1 órakor.

s csak a szerencsétlenség okozza, hogy abból a ki angyal szeretne lenni — ördög válik.

Pascal.

Nem dohányozni, de a dohány szagát eltűnti — ez jelképe a legnagyobb türelmességnek.

G. M. Valtour.

Mi a nő? Felelet: Ajkán méz, szavaiban tej; szívében epe, tetteiben esel.

Római.

A boldog nőnél találunk oly dolgot, mely tündöklőbb a gyémántnál, s ez — mosolya.

A szerelem a nők életében történet, a férfiakéban csak epizod.

Mme De Staël.

A vallás hasonló a pénzhez: az emberek elfogadják a nélkül hogy ismernék.

Voltaire.

Légy pálma vagy tölgyfa, de soha sem inda a kettő között.

Arabs közm.

Nem az jó, mi boldoggá tesz; hanem csak az tesz valóban boldoggá, mi jó. Erkölcsiség nélkül nincs boldogság.

J. G. Fichte.

Este rendszeren okosak vagyunk az elmúlt napra, de soha sem okulunk a következőre nézve.

Rückert Fr.

Vannak fényük, számuk, tulságaik által ártatlanokká, sőt dicsőkké váló bűnök. Innen jön,

VIDÉKRŐL.

Franczfelden is nagy ünnepélyességgel ülték meg Luther-emlékünnepét. K a r n e r tanító megelőző három vasárnaponát előadást tartott a reformatioról. A f. h. 11-én megejtett ünnepi istentiszteleten F r i n t lelkész kitünő beszédet tartott. E nap emlékére a convent elhatározta, hogy szegény gyermekek felségelésére Luther-alapot létesít, a melyhez az egyház évi 20 frttal járul. A presbyterium legott 100 frtot adott össze. A tantestület is személyenként 50 krral járul hozzá évenként. F r i n t lelkész az általa a Luther-ünnepre szerzett és kiadott ének jövedelmét is felajánlotta e célra.

Ugyanott az ujonnan létesített m. k. állami iskolába a vall és közokt. ügyi miniszter Laschob Gusztáv, jelenleg B.-füredi szeretetházi tanító nevezte ki. Az új iskola Deczember hó elején fog megnyitni.

A jabukai hid a Nadelán sok panaszra ad okot. Ha az ember Franczfeldről Jabukára kocsizik, mindig meg kell barátkoznia azon gondolat-tal, hogy a Nadelában önkénytelen fürdőt vesz. Ugyanis a Nadelán át a jabukai határban egy oly komisz hid van, hogy ha a lovak a kocsit kissé félre rántják, belefördül az ember a vízbe. A jelzett hid körülhúllt 8 láb széles s holmi fatörzs darabokból van összetakolva. Ez még ugyan megjárható, csak volna a két oldalon korlát, de épen nincs seza baj. Ilyen hid díszíti a Jabukai-Franczföldi utat. Pedig azt hisszük juthatna egy hidra is pénz, ha a jó Jabukaiak akarnák.

UJDONSÁGOK.

Arany János szobrára az akadémia kebelében alakult bizottság gyűjtésének eredményeképp, a lefolyt október hóban 4677 ft 82 kr gyűlt be; hozzáadva ehhez a korábbi gyűjtés eredményét, 63.208 ft 53 krt, a mondott célra jelenleg együtt van 63.886 ft 35 kr.

Somogyi Károly kanonok, aki 80.000 kötetes könyvtárát Szeged városának ajándékozta, egy vidéki lap híre szerint, Czegléden szeretetházat alapít.

A nőknek szavazati jogot adott a washingtoni képviselő testület 14 szavazattal 7 ellen. Az Egyesült-Államok fővárosának közigazgatásában tehát a nők is részt fognak venni ezután.

Az indulatos őrnagy. Egy bécsi lap beszéli: Egy csupa mássalhangzós nevű derék, jó, öreg őrnagy, aki valami távolesó városkának a parancsnoka, nemrég Bécsbe utazott, hogy a villamos kiállításban és Bécs látványosságában kellő gyönyörűséget találjon. A esászár város szépségei azonban nem okoztak neki olyan nagy örömet, mint a mennyire boszantotta, hogy a fiatal, elegáns tisztecské a Ringen nem tisztelegtek neki olyan katonai merevséggel, mint ő azt a maga kis helyőségében megkövetelte az alája rendelt tisztektől. Elhatározta tehát, hogy a legelső fiatal tisztet megtanítja mőresre. Nem is kellett sokáig várnia, mert alig hogy a nagy elhatározás megérlelődött benne, jött egy fiatal, karsu, magas tiszt, aki nemcsak nem mereven, de egyáltalán nem tisztelt. Az őrnagy ur indulatos szóval állította meg a tisztet: „Hadnagy ur, hogy hívják önt?!” — „... főherceg” hangzott a felelet. A szerencsétlen őrnagy ügy összenyikkant, mint egy becsapódó zsebkés. De azóta fiatal tisztet meg nem szólít.

hogy a közlopásokat csak ügyességnek, s a tartományoknak igazságtalan elvételét hódításoknak nevezik.

La Rochefoucauld.

Az erkölcsi eszme olyan, mint a vasszeg: behat a lélekbe, a honnan kihuzni többé nem lehet.

Diderot.

Esküszöm az élő istenre, hogy a szatira több sebet ejtett a világon, mint a mennyit a nyilak ejthettek.

Mahomet.

Polgári és politikai nevelés nélkül a legfüggelenebb nép is csak olyan mint tüzzel játszó gyermek, mely minden percében fölgujthatja a házat.

Pestalozzi.

A szó a gondolatnál az, mi az arany a gyémántnál, szükség van rá a befoglalásra, de nagyon is kevés kell belőle.

Voltaire.

A nagy gyönyörök perezekké változtatják az órákat; de a böles dolga: órákká változtatni a pereket.

Fontenelle.

A társadalmi erények legnagyobbika: hogy túrni tudjuk másokban azt, mit önmagunknak megtiltani merünk.

Duclos.

Mi sem nehezebb, az üres zsebnél.

Római köm.

T a n ü g y.

A „délmagyarországi tanító egyesület“
pancsovai fiókja f. e. november hó 8-án tartá ez idei öszi közgyűlést Pancsován. Jelen volt körülbelül 60 tanító s tanítónő. Elnök ur, **Karner János** magyar s német nyelven üdvözlővén a jelenvoltagekat, a gyűlést megnyitotta. A napirend egy pont változtatásával elfogadtatott. Hírlaptudósítókul **Scherter A.** s lentirt választatottak. A tavaszi gyűlésen felvett jegyzőkönyv felolvastatik s hitelesítették. Az elnöki, pénztárnoki s könyvtárnoki évi jelentés tudomásul vétetik. Interpellációk nem fordultak elő. **Murgu Sándor** ur indítványa, miszerint ezentul a fiókegyeleti gyűlések vándorgyűlések legyenek, egyhangulag elfogadtatik s a tavaszi gyűlés helyéül **B. Ujfalu** tüzetik ki. A megéjtett tisztújításnál **Karner** ur választatott meg elnöknek, s jegyzőnek, miután **Neuhauz Matild** k. a. a fiók egyesület eddigi buzgó jegyzője újra választatását nem fogadta el, az én csekélységem lett megválasztva. **Neuhauz M. k.** a-nak az egyesület köszönetet szavazott. Pénztárnoknak **Kholl J.** ur s könyvtárnoknak **Vujaskovics** ur választattak újra. **Bontilovics G.** úr előadását: „A néz ésről munkálkodás közben“ az egyeleti tagok nagy figyelemmel s érdeklődéssel hallgatták s előadónak buzgóságáért köszönetet szavaztak. **Steinbach A.** tanfelügyelő ur átirata a tanítók nyugdíjaztatása ügyében, örvendetes tudomásul vétetik. Az „országos tanítói árvalház gyűjtő bizottságának“ átirata azzal vétetik tudomásul, hogy az egyesület megbizzza az elnökséget nevezzen meg minden községben egy tanítót, a ki saját községében e célra gyűjt, s kérje fel az isk. székletet, hogy az illető tanítóknak segédkezzenek. Az egyesület e célra 10 frtot szavazott: úgyszintén az „Étűvő alapra“ is 10 frtot adott s elhatározta ezen alapra évenként valamit adni. A zeneszakosztály átirata folytán e szakosztályba két tagtárs lépett be. A magyar olvasókönyvek szerkesztése miatt felkérendő lenne az anyaegetlet, vegye ez ügyet kézbe s írjon ki ily könyv megírására pályázatot. Elnök ur tudomásra hozza, hogy az „Arany alapra“ meg szavazott 10 frtot átadta **Steinbach A.** ö nsgának, ki is ezért szívélyes köszönetét fejezteti ki elnök ur által. A millenium emlékére felállítandó szeretetházra az egyesület 5 frt adott. A tanítói özvegyeket segélyező egyetlebe senki sem jelentkezik. **Anger J.** hívatalt vesztett kar-társ segélyezésére az egyesület 3 frtot adott. A gyűlés vége 1/21 kor. **Stodola Pál** egytl. tudósító.

I R O D A L O M.

„Városaink és a városi lakosság életviszonyai az utolsó népszámlálás alapján“, írta **Földes Béla**; megjelent a m. tud. akadémia által kiadott s a nemzetgazdaságtan és statisztika köréből való értekezések közt. Az 1881-ik népszámlálás számtengeréből **Földes** városaink statisztikájának adatait merítette ki és városaink viszonyait részletezi, kommentálja ezen az alapon. A városok képezvén a legfejlettebb területi és társadalmi egységeket, ezekben van a kulturális erő; ekkép igen alkalmasak viszonyaikban sokféle tanuságtételre. **Földes** a „város“ fogalomban a népszámlálásra elfogadott meghatározást követi, melyszerint városul veendő a rendezet tanácsu vagy törvényhatósági joggal bíró község. Van ilyen 143, melyből 25 bír törvényhatósági joggal s az összes lakosság tesz 2.143.036 lelket, a mi a népességnek 15-6 százaléka. Hogy a „város“ fogalom meghatározása nagyon elméleti, mutatja az is, hogy Torna, továbbá Liptó, Turóc, Zemplén, Mosony, Ugocsa, Tolna és Fogarasmegyében közjogi fogalmainknak megfelelően egyetlen város sincs. Aránylag a legtöbb van Szepesben (13), Jász-kunmegyékben (9), Pest-megyében (8), Pozsony- és Hajdumegyékben (6). A városok lakosságának szaporodása az utolsó népszámlálás óta 10.2%. Az egyes városok annál gyorsabban szoktak szaporodni, minél nagyobbak. Nálunk is a nagyobb városok szaporodtak leginkább, míg a kisebbek: **Abrudbánya, Bereczk, Eperjes, Bártfa, Göllniczbánya, Gyula-fehérvár, Sz. Somyló, Breznóbánya, Nagybánya, Besztercebány** részint a gazdasági, részint a közigazgatási átalakulás folytán hanyatlást mutatnak. E hanyatlással szemben áll a főváros rohamos emelkedése, mely 1870. óta a lakosság száma tekintetében 32.11 százalékkal gyarapodott. **Földes** tüzetesebben kidolgozza a statisztikai rovatok rendes anyagját, a korviszonyt, a családi, vallási, művelődési állapotokat, a foglalkozást, stb. Legérdekesebb a mit a nemzetiségi viszonyokról összeállit. A 143 város közül a magyar nemzetiség abszolút többségben van 73 városban, a német 23, a tót szintén 23, a román 6, a szerb 1 városban. Ez 126 város, a többi városokban egyik nemzetiség sem emelkedik abszolút többségre. A városok összességében tehát a magyar nyelv van többségben. A német nyelv nagyobb városaink közül **Pozsonyban, Sopronban, Temesvárt, Verseczen** és **N.-Szebenben** van majoritásban. **Brassóban** se magyar, se német, se oláh nincs majoritásban. A Duna balpartján 22 város közt magyar 5, a jobb partján 13 közt 9, a Duna-

Tisza-közben 27 közt 23, a Tisza jobb partján 26 közt 2, Erdélyben 30 közt 12. Tehát legmagyarabbak a városok a Tisza balpartján, hol egyetlen egy sincs, melyben a magyar elem többségben nem lenne, míg a felföldön aránylag a magyar városi elem a legesekélyebb. Csak a 25 városi törvényhatóságot tartva szem előtt, ezek közül 14-ben van abszolút többsége a magyar nyelvnek és elemnek. Összefoglalva az egész városi lakosságot, benne a magyarság 20%-al nagyobb arányt tüntet fel, mint minden más nemzetiség. A városokban az ország népességéből a magyaroknak épen fele lakik. A városi népességben a magyar 62.30%-ot tesz, a német 17.64, a tót 7.25, az oláh 3.62, a horvát-szerb 4.16 ruthén és egyéb külföldi csak tört számot juttat a statisztikusoknak. A teljes számok így szólnak: a 2.143.036 városi lakosból 1.335.014 magyar; 378.121 német, 156.358 tót, 77.612 oláh (holott összes számuk 2.323.788!), horvát-szerb 89.208, ruthén 3586, örmény 2189, vend 461, és cigány 5109. **Budapest** is erősebb a magyar elem a többi nemzetiségnél, t. i. 55 százaléka, a német pedig 33.25 százaléka. A magyar nyelv terjedtségéhez azonban hozzá kell még számítani azokat is, kik bírják a magyar nyelvet. A németek közül a városokban harmadrész bírja a magyar nyelvet. Az összes magyarnal beszélők száma 1.548.430, a mi 72.7 százaléka. A városi elem általános műveltségi viszonyait jellemzi azon tény is, hogy az összlakosságból a férfiak 75.75 százaléka, a nők 62.82 százaléka tud írni, olvasni, mely arány szintén sokkal magasabb és kedvezőbb, mint az egész ország ebbeli arányszámai.

„Koszoru a román népköltészet virágaiból“, fordította **Moldován Gergely**. Elég terjedelmes kötet 192 oldalon, s vegyesen közöl népdalokat, balladákat és verses történeteket. Nem az első alkalom, mely a román népköltészetnek szivből fakadt virágait ulti ár hozzánk a gazdag mezőkről és bérézek közül. A román nép dus e költészeti kincsében, s a ki ezekben mutatja be idegen népeknek, legvonzóbb oldaláról ismerteti meg, mert érzését, kedélyét, észjárását tárja föl. A románoknak nagy és változatos költészetük van, s egyike a legsajátságosabbnak, mert egy nép életében szokatlanul sokféle viszony és körülmény hatásait tükrözik. Körülbelül száz darab népdal, románéz vagy ballada-féle van e kötetben. A fordítás elég sima, könnyen érthető, de természetes, hogy a zománc és üdeség, a mi minden népköltészetnek éde és bája, sokat szenvedhetett az áttüztetésben. Gyakran szembetűnőleg megérzik ez. **Moldován** fordítása azonban a poetikus fogyatkozások mellett is élvezhető. A csinosan kiállított kötet **Kolozsvárt** jelent meg s 1 frtért rendelhető meg a fordítónál **Tordán**, vagy kapható általában minden könyvtárban.

A Petőfi társaság mult vasárnapi ülésén **dr. Hatala Péter** érdekes előadást tartott a legnagyobb szaraczen álprófétáról. A „**Mozlim próféták**“ról szólóval általában, különösen a legutolsóval, **Mohammed Akmeddel** foglalkozott, ki 1850-ben született. Az izlam hite szerint az utolsó itélet a **Mahdi** megjelenésekor fog kezdődni, **Mohamed Akmed** pedig magát tartja a **Mahdinak**, s így az utolsó prófétának. Elődei szintén ezt hitték valamennyien, s fellépésükért halállal büntődtek. 1849-ben is kettő jutott tragikus sorsra **Perzsiában**: **Báb**, kit **Tebrizben** kenezett fel a sah katonasága és egy női próféta: **Korrat el Ain** („a szem gyönyörűsége“) kit **Teheránban** megégették. Az új próféta seregét tudvalevőleg szétverték az angolok **Egyiptomban**. **Hatala** aztán részletezte a mozlim próféták társadalmi, vallási és politikai állásait, s nagy jelentőségüket, melylyel mint a Korán magyarázó bírnak. Az élénk érdeklődéssel hallgatott előadás után **Komócsy József** olvasta fel **Ábrányi Emilnek** „**Jónás vitéz**“ című csinos költői elbeszélését, melyet megtapsoltak. Tetszett a két elbeszélés is, melyet **Margittay Dezső** olvasott föl. Végül zárt ülés következett, melyen elfogadták **Szana Tamás** titkár indítványát, hogy a tagválasztó ülésre külön határnap tüzessék ki, s hívják fel a tagokat, hogy az ülésedésben levő két helyre a tagválasztó ülés előtt egy héttel írásban és indokolva küldjék be ajánlataikat. A tagválasztó ülést decz. 27-dikére tüzteki ki. A titkár bejelentette azt is, hogy halottak napján szépen földszítottette **Petőfi** szüleinek sírját.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „**Beck & Koszanic**“ cég.

12076 szám

tlkvi 1883.

Árverési hirdetemény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy **Kovaacsics Mária** végrehajthatónak ké-

relmére 29 frt. 80 kr. fölke követelés 3 frt. végrehajtási valamint ezen árverési kérvény után megállapított 9 frt. 50 kr. költség behajtása végett **Gruieza Zária** alibumari 281 sz. házközösség végrehajtást szenvedőnek lefoglalt és az alibumari község 1314 tjkönyvi lapon felvett következő ingatlanai végrehajtási árverés alá kerülnek egyúnt: 189 hr. sz. 2 hold III oszt. kaszálló. 140 frt. becsértékben, 316 hr. sz. 800 □ öl III oszt. kaszálló 35 frt. becsértékben 26 hr. sz. 600 □ öl gyümölcskert 59 frt. becsértékben; 60 hr. sz. 761 □ öl szőlő 400 frt. becsértékben és 169 hr. sz. 500 □ öl szőlő 315 frt. becsértékben összesen 949 frt. becsértékben.

Az árverésnek a megállapított árverési feltételek szerinti megtartására **1883 évi Deczember hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája** az alibumari község házánál határnapul tüzetik ki.

Az árverésre kített ingatlanok magasabb ígélet hiányában a fent érintett határnapon becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

A kikiáltási ár az elárverezendő ingatlanok becsértékét annak 10% százaléka pedig a bánatpénzt képezi.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnak 1883 évi szeptember hó 24-én tartott tanácsüléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Hergloz
elnök.

13336 szám

tlkvi 1883.

Árverési hirdetemény.

A pancsovai kir. tszék mint telekvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik hogy **Zee Henriette** pancsovai lakos végrehajthatónak **Jagodics Stefan** és **Lenka** pancsovai lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 150 frt. s jár. iránti követelési behajtása végett **1883 évi deczember hó 12-ik napjának d. e. 9 órakor** a kebelbeli telekvi hatóság helyiségében az ezen törvényszék területén fekvő **Pancsova községi 134 számú telekjegyzőkönyvben** foglalt következő ingatlanok u. m. A + 1 sor sz. alatti 226 s 227 hr. sz. alatti 697 össz. sz. ház 99 □ öl udvar s 93 □ öl kert 429 frt. s A + 2 sor 6442 hr. + a 1524 hold szőlő 1394 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígélet hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% át készpénzben vagy ova-dékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnak 1883 évi október hó 1-én tartott tanácsüléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Hergloz
elnök.

Első pancsovai tudakozó és közvetítő intézet

mely 1883. november 1-től

Popovics János úr házában,

„a két szerecsenhez“ címzett füzorkereskedés mellett megnyílt:

szolgáltatadó és szolgáltató közt,
(beleértve a mesterségeket),

szállástadó és bérlő, küldönczök és realitások eladói közt stb. stb.

mindennemű közvetítést és más e című teendőket elvállal.

Mentől nagyobb érdeklődésért esedezve, és az eddigi számos megkeresést megköszönve maradtam

tisztelettel

Schmidt Gusztáv.

Szakácsnek, szolgáló lányok és száraz dajkák rögtön alkalmazást találnak.